

In het Vizier

Zuid-Holland heeft een Groen Hart. En dat geldt ook voor de Statenleden van ChristenUnie/SGP.

Het milieu is al lang niet meer het exclusieve programmapunt van een drammerige linkse beweging. En terecht. Juist christenen hebben de opdracht om de aarde te bewaren, ervoor te zorgen. Al betekent dat niet dat er geen oog mag zijn voor de mens en zijn behoeften. Hij mag op de aarde immers ook bouwen.

Over dat groene hart van christenen in de politiek gaat het vaak in dit nummer van Vizier. Steeds speelt bij het inrichten van de provincie de vraag mee hoe op een verantwoorde manier met de Schepping kan worden omgegaan. Een mooi voorbeeld daarvan is het realiseren van een zonne-energieveld op Goeree. Dat gebeurt weliswaar in een mooi cultuurlandschap van zandwallen, maar Provinciale Staten vonden het toch belangrijk om op deze manier een milieuvriendelijke bijdrage aan de energievoorziening te leveren. Gelukkig gaf het College van Gedeputeerde Staten na enige aandrang uiteindelijk toch groen licht voor het project. Zodat er groen licht kan worden opgewekt.

Rudy Ligtenberg,
eindredacteur Vizier

Ruimte voor glastuinbouw

In mijn vorige artikel "Een goede plaats voor glastuinbouw" (Vizier 2010-1) beschreef ik criteria om de geschikte plaatsen voor glastuinbouw in onze provincie uit te kiezen. Belangrijk daarbij was de tabel die de stijgende productiviteit in de glastuinbouw weergaf.

Aan Gedeputeerde Staten (GS) was gevraagd niet alleen op grote nieuwe gebieden in te zetten; uitbreiding kan immers ook aansluiten op bestaande glastuinbouwlocaties.

De Rijksoverheid, het ministerie van Landbouw, heeft om dit te onderzoeken de adviesgroep "Tuinbouwcluster Greenport NL" ingesteld (ook wel de adviesgroep-Nijkamp geheten). Deze landelijke adviesgroep kwam tot een aantal aanbevelingen:

1. Herstructurering van de vier kerngebieden in het westen;
 2. Niet alle tuinbouw in het westen van het land concentreren;
 3. Verspreid glas elders in het land concentreren, bijvoorbeeld in de krimpregio's;
 4. In het buitenland, onder Nederlandse regie, glastuinbouwlocaties ontwikkelen.
- Kortom, aanbevelingen waar de provincie wat mee kan en die aansluiten bij de suggesties die ik in mijn vorige artikel heb gedaan.

Werkbezoek

Eind augustus heeft de Statenfractie CU-SGP een werkbezoek gebracht aan Kaag en Braassem, Nieuwkoop en Zuidplas. Daarnaast willen we binnenkort nog een aantal gebieden in het zuiden van de provincie bezoeken, zoals de Hoeksche

Waard. Tijdens het werkbezoek aan Kaag en Braassem werd duidelijk dat de Veenerpolder, die midden in het Groene Hart ligt, gezien zijn ongegreeptheid, openheid, maar ook vanwege de zeer lage bodem, niet geschikt is voor glastuinbouw. Ook de polder Blokland-Zuid in Nieuwkoop is hiervoor ongeschikt.

Wat tijdens dit werkbezoek opviel was de behoefte van de gemeenten aan overleg. Dat was dan ook een boodschap die we aan GS meegaven.

Met de opgedane kennis werd de week daarna dit onderwerp in de Statencommissie behandeld. GS presenteerde een tussenrapport, waaruit al duidelijk werd welke kant het opgaat. Oost-Flakkee was tot mijn tevredenheid afgevallen als glastuinbouwlocatie. Toegevoegd werden de Veenerpolder en de polder Blokland-Zuid. Het voorstel om te komen tot uitbreiding van de gebieden Tinte en Vierpolders op Voorne-Putten werd niet overgenomen. Dit zijn weliswaar bestaande clusters, maar enkele jaren geleden is subsidie verleend om op de locatie oud glas op te ruimen. Nieuwe kassen bouwen is dan niet logisch.

Ik heb GS gevraagd kritisch te kijken naar wat in de Zuidplas nog mogelijk is. Dit omdat de woningbouw daar niet in de geplande omvang zal worden gerealiseerd en de ontwikkeling van bedrijventerreinen achter blijft. Hoewel niet iedereen in de commissie negatief reageerde, is de verwachting dat men het niet aandurft in het proces van de Zuidplas in te breken. Gedeputeerde Staten gaan nu eerst in overleg met de gemeenten en komen daarna terug met een nieuw voorstel.

Agenda Landbouw

Interactief werken en burgerparticipatie: het zijn thema's waar op dit moment veel belangstelling voor is. Het doel ervan is om burgers en belangenorganisaties eerder en beter te betrekken bij beleidsontwikkeling. Gedeputeerde Staten van Zuid Holland vinden interactief werken belangrijk en hebben een aantal onderwerpen benoemd, waarmee ze op een interactieve wijze aan de slag willen. De Agenda Landbouw is er daar één van.

Voor de Agenda Landbouw (zie artikel in de voorgaande uitgave van Vizier) is dat gebeurd in de vorm van gesprekken met experts, keukentafel-gesprekken met ondernemers in de agrarische sector, een miniconferentie en een internetpoll. Deze activiteiten hebben geleid tot diverse publicaties, die beschouwd worden als bouwstenen voor de Agenda Landbouw. Deze bouwstenen zijn de basis voor het concept Ontwerp Agenda Landbouw. Dit ontwerp van de Agenda Landbouw werd voor het eerst besproken in de vergadering van de Commissie Groen, Water en Milieu van 29 september. Op 1 december komt de Concept Agenda Landbouw nogmaals in de commissie aan de orde, met de bedoeling deze vervolgens te bespreken en vast te stellen in de Statenvergadering van december. De Agenda Landbouw zal dus de komende maanden volop de aandacht krijgen van Provinciale Staten. Ook de fractie CU/SGP wil graag op een interactieve manier haar standpunt bepalen. Om die reden vragen wij nogmaals uw aandacht voor de Agenda Landbouw: heeft u een uitgesproken me-

ning ten aanzien van ontwikkelingen binnen de landbouw die van belang zijn voor de Agenda Landbouw, dan hoort de fractie die graag via de mail, een persoonlijk gesprek of een werkbezoek. U bent aan zet!

Jantien Fröling, Statenlid

Rijnlandroute en Rijn-Gouwelijn

De Rijnlandroute moet de A4 en de A44 met elkaar bij Leiden gaan verbinden. Het traject staat ook wel bekend onder de naam N11-West. Het project is bedoeld om de bereikbaarheid van het gebied te vergroten. Overigens niet alleen per auto (ondernemers roepen daar al heel lang om), maar ook met het openbaar vervoer. Het laatste zeker met het oog op de vele woningen die op het voormalige vliegveld Valkenburg zullen worden gebouwd.

Een aantal varianten voor de Rijnlandroute is intussen afgefallen. Zo veel is nu wel duidelijk geworden dat de weg niet in één keer kan worden aangelegd. Daarvoor zijn de kosten te hoog. Het zal in fasen moeten gebeuren. Wel wordt aan het ideaal van een goed in het landschap ingepaste weg vastgehouden.

Op dit moment is 497 miljoen euro beschikbaar voor de Rijnlandroute, terwijl er in totaal gesproken wordt over een kostenplaatje van grofweg 896 miljoen euro. (Het Rijk draagt 352 miljoen bij, de regio Holland Rijnland zorgt voor 45 miljoen en de provincie voor 95 miljoen euro.) Met inventieve ideeën is bovendien nog een aanvullende dekking te vinden voor zo'n 154 miljoen euro. Maar dan nog resteert er een groot tekort. De eenvoudige conclusie is dat fasen noodzakelijk is.

Omdat de Rijn-Gouwelijn (RGL) voorlopig niet verder dan tot Estec in Noordwijk wordt gerealiseerd, doet zich de vraag voor of het geld dat daarmee tijdelijk wordt bespaard niet te gebruiken is voor de Rijnlandroute.

Wat de Rijn-Gouwelijn betreft overweegt de provincie zelf het benodigde materiaal aan te schaffen. Zij kan immers gemakkelijker en goedkoper

aan geld komen dan een particuliere ondernemer. We moeten ook niet weglopen voor risico's die aan deze aanschaf verbonden zijn, mits deze beheersbaar zijn. Wanneer de provincie destijds geen risico had genomen met bijvoorbeeld de Waterbus, zou die nu al lang ter ziele zijn gegaan. Terwijl hij nu goed draait, c.q. vaart.

De commissievergadering waarin deze problematiek aan de orde kwam, was voor het team van de Churchill Avenue in feite ook het uur U. Het Churchill Avenue Team bestaat uit een groep betrokken inwoners uit Leiden en Voorschoten die op vrijwillige basis aan een alternatieve oplossing voor het knelpunt bij Leiden werkt. Hun idee is om een deel van het traject verdiept aan te leggen. Deze variant houdt in dat er geen nieuwe weg door Voorschoten en niet pal langs de Stevenshof komt. De verbinding loopt dan door Leiden via de half overkapte Churchillaan. De weg is innovatief en milieuvriendelijk.

De commissie heeft dit plan nu omarmd als een gelijkwaardig alternatief voor het tracé door Voorschoten (dat de provincie lange tijd als enige realistische mogelijkheid zag). Wel zal er nog driftig gesleuteld moeten worden om een versoberde versie van het plan te krijgen. Zo was er discussie over de vraag op welke manier conducteurs op de lijn kunnen worden ingezet: A. De hele dag een Beëdigde Opsporingsambtenaar (BOA) inzetten. B. De hele dag twee man op de lijn plaatsen. (Dat is veel te duur). C. Overdag vliegende controleteams en in de avonduren duotoezicht.

De commissie koos voor optie C. Ook in de ogen van de fractie CU/SGP was dit het goedkoopst en meest effectief.

Andries van Dijk, Statenlid

Column

Jeugd en erfgoed

De afgelopen periode zijn Statenleden bij werkbezoeken aan jeugdzorginstellingen steeds hartelijk ontvangen. Nu was het de beurt aan Statenleden om gastheer of gastvrouw te zijn.

Twee groepen kinderen, met begeleiders, kwamen op onze uitnodiging een dagje kennis maken met cultureel erfgoed in Zuid-Holland.

De rit vanaf het Provinciehuis met een historische bus (uit 1966) maakte meteen duidelijk dat vroeger niet alles beter was. Het bezoek aan fort Hoek van Holland was een succes: een spannende omgeving en veel mooie verhalen van de rondleiders. Ook tussen de dakspanten van de Oude Kerk van Maassluis keken de kinderen hun ogen uit. En als je dan onder toezicht van een monumentenwacht in je eentje met katrollen een balk van honderden kilo's mag optillen... cool!

De antieke sleepboot bleek ook te boeien. Vooral het nut van seinvlaggen, telegraaf en marifoon was voor alle kinderen duidelijk: communicatie. Het meest interessant was echter toch wel dat met deze stoomboot Sinterklaas ieder jaar wordt binnengehaald...

Al met al een succesvolle dag, waaruit bleek dat kinderen en erfgoed een goede combinatie kunnen zijn.

Dus dank aan griffie, erfgoedhuis en monumentenwacht, maar vooral aan de vrijwilligers die met hun bevlogen verhalen kinderen enthousiast krijgen voor "al die ouwe dingen"!

Willy de Zoete, Statenlid

Provinciale Staten van Zuid-Holland hebben in juni de Ruimtelijke Structuurvisie en de Verordening Ruimte vastgesteld. De Visie en de Verordening maken het mogelijk om te studeren: waar is welke functie (on)mogelijk in de komende tien jaar? In ons dichtbevolkte Zuid-Holland is het nodig om dat vast te leggen. Tal van functies en activiteiten bevechten elkaar immers op de beschikbare grond. Ondanks die drukte heeft het Zuid-Hollandse landschap nog veel kwaliteit. In NRC Handelsblad van 15 juni 2010 wordt nog ruim 30 procent van het Zuid-Hollandse land als mooi aangeduid. Dat blijkt een gemiddelde score in Nederland, maar daarmee dus zeker niet gek. Voor wie het dus nog niet wist: we hebben in Zuid-Holland nog zeker iets om ons sterk voor te maken. Zoals...

Mooi

Het Groene H

De kwaliteit di
landschap hee
rijk deel bepa
tegebieden ke
Goeree-Overfl
uitzondering. D
teit. Het plaats
per landinwa
doen. In de we
tieve techniek
zijn, heeft de
pleit om naast
de randen van
land gelegen g
windmolens. N
over een defin

Zonnepanelen tussen zandwallen: Groen licht

Zandwallen (in de volksmond "schurvelingen") zijn een uniek fenomeen in het landschap van het voormalige eiland Goeree. Een zonne-energieveld in dat landschap, tussen die zandwallen, is dat een onaanvaardbare aantasting van dat unieke landschap? Dat was het dilemma dat in de commissie Groen, Water en Milieu op woensdag 1 september aan de orde was.

Een meerderheid van de Statenleden was van mening dat het één met het ander te verenigen moest zijn. Bij die afweging was het van belang dat de commissieleden met eigen ogen hadden bekeken wat schurvelingen precies waren. De meesten, onder wie fractiegenoot Andries van Dijk en ik, hadden dat inderdaad ook gedaan. Op Goeree is het de gewoonte om perceelsgrenzen en erven niet af te scherpen met een sloot of heining, maar met een zandwal. Zandwallen variëren in hoogte van 2 tot 5 meter. De vorming van zandwallen is een voortgaand proces. Naast gewone zandwallen zijn er ook nog de schurvelingen. Deze historische zandwallen zijn ongeveer 1 à 2 meter hoog, met daarop elzenbeplanting en ervoor en erachter een greppel. Er zijn er nog maar paar in die vorm aanwezig; ingewijden zeggen tussen de 7 en 11 stuks. Waar gaat het nu om? In Ouddorp staat "De Klepperstee", een groot recreatiecentrum dat ook veel doet aan natuureducatie voor kinderen. De eigenaar had bedacht dat in deze filosofie het aanleggen van een zonne-energieveld goed zou passen, om daarmee op een innovatieve en duurzame wijze alternatieve energie op te wekken. Een fantastische mogelijkheid om te werken aan een CO₂-neutrale gemeente! Het ministerie van Economische Zaken heeft een subsidie toegezegd voor zonnecollectoren op de locatie die door de initiatiefnemer was voorgesteld. Provinciale Staten van Zuid-Holland hebben eind vorig jaar bij het energiebeleid sterk ingezet op zonne-energie. "De Klepperstee" werd door de Staten aangemerkt als een goed proefproject. Het voorstel was om hiervoor provinciale subsidie vrij te maken. De gemeente Goedereede was het eens met de keuze van de locatie en had inmiddels de bestemmingsplanwijziging afgerond. Bij het besluit tot goedkeuring hebben Gedeputeerde Staten landschappelijke argumenten ech-

ter zwaarder laten wegen en geen groen licht geven. Dit ondanks het advies van de provinciale landschapsadviseur, die stelde dat er weliswaar een beter alternatief was, maar dat de opstelling van zonnepanelen in dit gebied de kwaliteit van het landschap niet hoefde te schaden. De Statencommissie van Groen, Water en Milieu was een andere mening toegedaan dan het College van Gedeputeerde Staten. Het plan om een energieveld aan te leggen op een locatie die geheel omsloten is door zandwallen zou volgens de commissieleden geen negatieve effecten op het landschap hebben. De Statenleden adviseerden Gedeputeerde Staten dan ook om deze zogenaamde 'reactieve aanwijzing' (het besluit om geen goedkeuring te geven) weer in te trekken. Mocht dit niet gebeuren, dan waren de Statenleden van plan dit in de eerstvolgende Statenvergadering aan de orde te stellen. GS voerden nog het juridische argument aan dat het terugdraaien van een reactieve aanwijzing niet mogelijk is, maar dat heb ik met de staten-griffier onderzocht. Het bleek dat er drie voorbeelden in twee provincies zijn waarbij dit wel is gebeurd. Een ervan was zelfs al bij de Raad van State aan de orde geweest. Gedeputeerde Staten hebben hun besluit in de daaropvolgende collegevergadering opnieuw besproken en besloten de reactieve aanwijzing in te trekken. Daar hebben wij met tevredenheid en voldoening kennis van genomen. Nu kan ons doel: sterker inzetten op zonne-energie en dat op een landschappelijk aanvaardbare wijze, toch worden gerealiseerd.

Henk van Dieren, Statenlid

Column

Algemene Beschouwingen

Ieder jaar wordt in de Statenvergadering van juni de Kadernota behandeld. Hierin worden de financiële en beleidsmatige kaders weergegeven voor het eerstvolgende begrotingsjaar en voor de volgende jaren. In de Staten houden we dan de algemene beschouwingen. Sinds voorjaar 2007 ben ik voor onze fractie voor dit onderwerp zowel meewerkend als lijdend voorwerp. Hoewel dat taalkundig natuurlijk niet kan, zal ik uitleggen wat ik bedoel.

Het meewerkend voorwerp zijn houdt in dat ik namens de fractie onze bijdrage uitspreek en dat ik er op mijn manier energie in steek om het een goed begrijpelijk verhaal te laten zijn; niet alleen voor de mensen die in de Statenzaal zitten, maar ook voor onze boeren, burgers en buitenlui, zeg maar de inwoners van de provincie.

Dat ik ook enigszins lijdend voorwerp ben, houdt verband met de manier van totstandkoming. Een paar weken tevoren vraag ik aan mijn collega's in de fractie om bouwstenen voor ons verhaal. Zij moeten deze kunnen leveren aan de hand van de behandeling van de financiële stukken in de verschillende Statencommissies.

Dit jaar kreeg ik via email van die en gene een paar kernwoorden, een enkele keer een paar losse zinnen, maar zeker geen voorgebakken alinea. Ik moest vervolgens zelf niet alleen op zoek naar de omlijsting van die kernwoorden en zinnen, maar ook naar de onderlinge verbanden om die te laten uitmonden in een concept voor bespreking in de fractie.

Dat laatste is altijd weer een race tegen de klok. En ook spannend. Herkent een ieder zich erin? Sla ik soms de plank net mis op sommige details? Gelukkig was er niet al te veel commentaar, zodat ik gauw klaar was met de laatste puntjes op de i.

Nu weet u natuurlijk nog niet wat er werkelijk gezegd is. Ik kan geen samenvatting geven, want mijn quotum aan tekens is op. Kijk dus maar op: <http://zuidholland.christenunie-sgp.nl/>

Servaas Stoop, Statenlid

De Groene Hart landschap in Zuid-Holland

De Groene Hart

Wat die het Zuid-Hollandse heeft wordt voor een belangrijk deel bepaald door de openheid. Stilstaan kennen we nauwelijks; de openheid is een kwaliteitsaanspraak van windmolens die- waarts kan daar afbreuk aan de wetenschap dat er alternatieven en locaties beschikbaar zijn. De CU/SGP-fractie ervoor ge- maakt het Groene Hart zelf, ook van dit midden in Zuid-Hol- land gebied te vrijwaren van s. Nog dit najaar wordt hier- definitief besluit genomen.

De Hoeksche Waard

De Hoeksche Waard is -net als het Groene Hart- een Nationaal Landschap en verdient dus een stevige bescher- ming. Over het bovenregionale bedrij- venterrein is al eerder veel gezegd en besluiten genomen. Toch speelde dit bij de vaststelling van de Ruimtelijke Struc- tuurvisie opnieuw een rol. In deze visie zijn namelijk 2 locaties opgenomen die als alternatief zouden voor het bedrij- venterrein zouden kunnen dienen: Dordtsche Kil IV en Nieuw Reijerwaard. Voor de fractie CU/SGP was duidelijk: nu deze locaties een bedrijfsbestem- ming hebben gekregen, kan het bedrij- venterrein in de Hoeksche waard vervallen.

De Vlietzone

Ten westen van de A4 tussen Delft en Leiden ligt een langgestrekte groenstrook, die op enkele plaatsen wordt onderbro- ken. Soms door verstedelijkte gebieden (gebouwen en/of wegen) en soms door ronduit rommelige gebieden. Tijd dus om het tij voor dit gebied te keren. De betrokken gemeenten zijn verantwoor- delijk voor het opstellen van visies voor dit gebied, maar het werd de fractie CU/SGP al snel duidelijk dat de provin- cie richting moest aangeven aan de dis- cussie tussen de gemeenten en andere belanghebbenden om de (potentiële) kwaliteit van het gebied veilig te stellen. Daarbij denken we zeker aan het groen. Met een amendement op de Ruimtelijke Structuurvisie is dit gelukt.

De ondergrond

Dat er veel activiteit bovengronds is zien we allemaal. Wie de straatstenen zou optillen zou zien dat het ook onder de grond steeds voller wordt, zeker in drukbevolkte en drukbezochte gebie- den. En in die ondergrond is het alle- maal nog niet echt georganiseerd. En wellicht kunnen er nog meer functies ondergronds worden gerealiseerd. Als het bovengronds te vol wordt, is het de uitdaging om te onderzoeken wat er on- dergronds mogelijk is. Dank zij een motie van de fractie CU/SGP wordt dit de komende tijd onderzocht.

Chris Schaapman, Statenlid

Fort Wierickerschans

Het was een markant punt in de Nederlandse verdedigingslinie: Fort Wierickerschans. Nu Spekken, Pruisen of kale Fransen 's lands grenzen niet meer bedreigen, heeft het fort zijn oude functie verloren. Gelegen langs de Oude Rijn in hartje Groene Hart biedt het vandaag de dag een mooi startpunt voor fiets- of wandeltocht.

Dat het fort echt in functie was als verdedigingswerk was niet zo lang. In 1673 gingen de schoppen de grond in en kwam het fort tot gereedheid. Daarvoor was er bij Bodegraven wel een kleine versterking, maar stadhouder Willem III achtte het wenselijk om een echt bastion op deze cruciale plaats in de Oude Hollandse Waterlinie te hebben. Met 250 man sterk bewaakte men het achterland.

Toen in 1815 het fort onderdeel werd van de Nieuwe Hollandse Waterlinie, werd het eigenlijk vooral gebruikt als opslagplaats voor buskruit. Het heeft nooit onder vuur gelegen, maar was wel op alles voorbereid. De wallen van het fort waren begroeid met meidoorn om soldaten die in de aanval gingen de mogelijkheid tot klimmen te ontnemen. Meidoorntakken hebben grote en zeer scherpe stekels. Ook was er een cunette: een valkuil met spiesen voor hen die de meidoorns hadden getrotseerd.

Na verloop van tijd realiseerde men zich dat ook de Nieuwe Hollandse Waterlinie niet zo hard meer nodig was. Het fort werd in de Eerste Wereldoorlog gebruikt als interneringskamp voor buitenlanders. Later deed het dienst als trainingsschool voor waakhonden en zelf als kerk. In 1998 kocht Staatsbosbeheer Wierickerschans op. Het fort kreeg de titel "Toegangspoort tot het Groene Hart" toebedeeld en herbergt allerlei functies in zich. Zo maakt het deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur en heet het "een recreatief en toeristisch centrum voor een breed publiek". Dat klinkt allemaal heel deftig en officieel. 'Gewone' mensen die hun ogen niet in de zak hebben zitten zien zo ook wel dat ze hier met een heel mooi plekje in het Groene Hart te maken hebben. Juist door het schootsveld dat rondom het fort vrij moest blijven is het uitzicht weids en groen. En wie het fort van binnen wil zien hoeft niet meer door de doornstruiken, voor hem of haar gaat de ophaalbrug neer. Welkom!

Twee koninklijke onderscheidingen

Het is altijd weer een verrassing wie er rond Koninginnedag een koninklijke onderscheiding uitgereikt krijgt.

Toen SGP/CU-raadslid Jan Buchner eerder dit jaar afscheid nam van de gemeenteraad in Sliedrecht werd hem geen lintje uitgereikt. Sommige mensen maakte zich daar zorgen over, maar Jan zelf niet, "want wat in het vat zit verzuurt niet". Er zat inderdaad iets in het vat, want op 29 april is Jan Buchner, uit naam van de Koningin, benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Jan heeft op vele terreinen vrijwilligerswerk gedaan. Jarenlang was hij bestuurslid van het Gereformeerd Politiek Verbond, zowel plaatselijk als provinciaal. Toen de GPV en RPF samen verder gingen als de ChristenUnie heeft Jan nog vele jaren zijn bestuursstaak in de Provinciale Unie voortgezet. Daarnaast was hij gemeenteraadslid en echte "waterschapper".

Ik weet niet exact wat Jan verder in de kerkelijke gemeente of in ander vrijwilligerswerk heeft gedaan, maar dat is vast veel geweest. Hij heeft zijn ridderorde dan ook zeker verdiend en het bestuur van de Provinciale ChristenUnie Zuid-Holland wil hem daarmee van harte feliciteren. Ja, en dan zal het je maar overkomen dat je op weg bent naar de uitreiking van de ridderorde aan Jan Buchner en je dringend wordt verzocht, zo niet gesommeerd, om huiswaarts te keren. Dat overkwam Cor Hameeteman. Eerst probeerde de opbeller met een smoes Cor naar Middelharnis terug te roepen. Toen Cor daar niet op inging werd hem in minder bedekte termen dringend verzocht terug te komen. Precies 5 minuten voor aanvang van de bijeenkomst waarop de lintjes uitgereikt zouden worden kwam Cor binnen. Hieruit blijkt maar weer dat alles in het diepste geheim was voorbereid. Cor werd, uit naam van de Koningin, benoemd als Lid van de Orde van Oranje Nassau.

De aanvraag voor de onderscheiding was helaas niet mede door de ChristenUnie gedaan; was dat wel het geval geweest, dan was er misschien een nog hogere waardering uitgekomen. Cor heeft de onderscheiding gekregen voor al zijn andere vrijwilligerswerk: voor zijn inzet als kerkenraadslid/kerkrentmeester en voor zijn activiteiten voor de rommelmarkt van de kerk, voor zijn bestuurslidmaatschap van de Stichting Genealogisch Centrum Goeree-Overflakkee en van

Ensemble Eeuwkamp.

De Provinciale ChristenUnie Zuid-Holland wil ook Cor van harte feliciteren met zijn koninklijke onderscheiding.

Ida Molenaar, secretaris Provinciale ChristenUnie Zuid-Holland

Afscheid bestuursleden

Op 20 april 2010 namen in de PU-vergadering drie bestuursleden van het Provinciaal bestuur van de ChristenUnie afscheid. Sandra Korteweg reikte namens het landelijk bestuur aan hen de zilveren speld uit. Het betrof de bestuursleden Jan Buchner uit Sliedrecht, Jaap Rooker uit Waddinxveen en Franklin Lamers uit Monster. Jan is vanaf het ontstaan van de ChristenUnie in Zuid-Holland tweede voorzitter geweest. Daarvoor was hij ongeveer twee jaar voorzitter van de PCR van het GPV. Ondertussen was hij ook nog gedurende 16 jaar raadslid voor de ChristenUnie in de gezamenlijke fractie van SGP/ChristenUnie in Sliedrecht. Daarnaast werd hij bij de laatste waterschapsverkiezingen in Rivierenland als waterschapper voor de ChristenUnie gekozen. Voor het partijbureau was hij betrokken bij diverse voorbereidingscommissies.

Jaap Rooker is vanaf 21 maart 1994 bestuurslid geweest. Vanaf die datum tot aan de fusie als lid van de PKR van de RPF, en vanaf de fusie als bestuurslid van de ChristenUnie. Op 6 april 1994 werd hij gekozen als tweede voorzitter en op 23 maart 1998 als penningmeester. Die functie vervulde hij tot nu toe. Behalve bestuurslid van zijn lokale unie is hij ook nog gedurende twee termijnen fractieadviseur geweest voor de RPF-Statenleden (vanaf 1999) en voor de ChristenUnie-Statenleden (vanaf de fusie tot en met 2003).

Franklin Lamers werd op 21 maart 1994 gekozen als bestuurslid van de PKR van de RPF. Na de fusie is hij bestuurslid gebleven. Op 20 april 2010 trad hij eveneens af. Daarmee raakte het bestuur een zeer actief en betrokken bestuurslid kwijt. In de tijd dat hij aantrad was hij al bestuurslid van de KV Westland. Naast zijn bestuursfunctie was hij al bij de RPF de tweede opbouwwerker en is hij dat ook tot nu toe bij de ChristenUnie gebleven.

Cor Hameeteman, voorzitter Provinciale ChristenUnie Zuid-Holland

Uitgave

ChristenUnie-SGP Statenfractie en de provinciale verenigingen van de ChristenUnie en de SGP in Zuid-Holland

Verschijnt 3 à 4 keer per jaar in een oplage van 8100 exemplaren

Redactie

Andries van Dijk, Rudy Ligtenberg, Gertrude de Wildt en Wim de Roos

Contactadres fractie:

fractie@zuidholland.christenunie-sgp.nl

Informatie of reageren

ChristenUnie-SGP Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
Telefoon 070-4417051
www.zuidholland.christenunie-sgp.nl

Vormgeving en productie

Drukkerij Holland bv, Alphen aan den Rijn

oktober 2010